

PRIVIND LA ISUS

...vom citi din Biblia lui Dumnezeu fiindcă, dacă cuvintele mele vor da greș, ale Lui nu vor greși niciodată. Astfel, aș vrea să citesc un Cuvânt din Scriptură, din cartea lui Isaia. Am aici câteva versete și câteva comentarii prin care vreau să trec repede, iar deseară vom avea din nou rugăciune pentru bolnavi.

Aș vrea să profit de privilegiul pe care-l am, ca să le mulțumesc predicatorilor care au cooperat pentru ținerea acestei adunări. Fratele Shores este un prieten bun și reprezintă gruparea „Adunarea lui Dumnezeu” din acest oraș. Fratele Outlaw este un alt prieten bun și vine de la biserica „Numele lui Isus,” fratele Fuller, care este tot un frate scump, reprezintă grupările independente. Dar nu sunt prezenți doar acești trei bărbați care reprezintă grupările majoritare, ci avem printre noi și alți predicatori cu care am colaborat în trecut. Fraților, cred că mulți dintre enoriașii voștri, care au fost bolnavi și în nevoi, au primit ajutor în timpul acesta. Adevărul este că am făcut tot ce am putut și cred că Duhul Sfânt va confirma aceasta prin prezența Sa.

Domnul să vă binecuvânteze pe toți în timp ce vom citi din Isaia 45.22-23:

„Întoarceți-vă la Mine, și veți fi mântuiți toți cei ce sunteți la marginile pământului! Căci Eu sunt Dumnezeu, și nu altul.

Pe Mine însumi Mă jur, adevărul iese din gura Mea, și cuvântul Meu nu va fi luat înapoi: orice genunchi se va pleca înaintea Mea și orice limbă va jura pe Mine.”

Știu că nu am citit prea mult din Scriptură, dar este suficient, pentru că este Cuvântul veșnic al lui Dumnezeu. Acesta este textul din care voi vorbi în următoarele 20-30 de minute, iar titlul mesajului meu este **„Privind la Isus.”**

Aceasta este chemarea care ni se face de ani de zile: „*Întoarceți-vă la Mine, și veți fi mântuiți toți cei ce sunteți la marginile pământului!*” Eu aș vrea să schimb numai puțin aceste cuvinte și să spun: „Întoarceți-vă la Mine, toți cei ce sunteți la capătul fiecărui sistem pământesc!” pentru că El S-a făcut întotdeauna cunoscut real, când s-a ajuns la sfârșitul sistemului omenesc. „Întoarceți-vă la Mine, toți cei ce sunteți la marginile lumii!” sau la „marginile pământului”, la plural, cum spune Biblia.

Unii spun: „Noi auzim de mulți ani tot „Întoarce-te la Mine! Întoarce-te la Mine!” Este adevărat, însă întrebarea care se pune este: „Ce vezi tu când te întorci?” fiindcă într-adevăr și se spune de mult timp: „Întoarce-te la Mine!” Am auzit oameni care zic: „Privește aici!” adică: „Fii atent, uită-te aici!” (În Biblia engleză, cuvintele „Întoarceți-vă la Mine!” se traduc de fapt: „Uitați-vă la Mine,” „Priviți la Mine!”).

Astfel, Dumnezeu spune aici: „*Priviți la Mine! Căci Eu sunt Dumnezeu, și nu altul.*” Și mă întreb: La ce altceva, mai sigur și mai puternic, am putea privi într-un timp ca cel în care trăim noi astăzi, dacă nu la Dumnezeu? Dumnezeu este Cuvântul, ceea ce înseamnă că noi privim în Cuvântul lui Dumnezeu pentru un răspuns. De ce privim acolo? Pentru că Biblia are răspunsul la tot ce se petrece astăzi. Ea a avut răspunsul pentru absolut tot ce s-a întâmplat vreodată, pentru că este Cuvântul, adică Hristos, Același ieri, azi și în veci. Biblia are răspunsul pentru că ea este descoperirea lui Isus Hristos, făcută cunoscută încă de la facerea lumii. Astfel, El a fost descoperit în profeți; a fost descoperit în împărați și a fost descoperit în dătătorii Legilor Sale, pentru că aceasta este El: Împărat, Profet, Dătătorul Legii, Dumnezeu, etc.

Acum El spune: „Privește la Mine!” iar tu îi răspunzi: „Păi, am făcut aceasta.” Dar la ce te uiți? Ce vrei de la El? Care este motivul pentru care Îl cauți? Adevărul este că vei găsi exact ceea ce cauți.

Unii oameni vin la o adunare religioasă numai ca să găsească o mulțime mare de oameni cu care să stea. Nu-mi place să spun aceasta, dar din păcate este

adevărat. Unii merg la biserică numai ca să-și arate hainele cu care se îmbracă; alții merg la biserică pentru că își zic: „Aceasta este cea mai mare biserică din oraș!” însă dacă gândiți așa, sunteți greșiți. Vedeți? Voi nu căutați motivul adevărat pentru care a fost zidită biserica.

Dumnezeu a zis: „Priviți la Mine!” dar mulți oameni merg la adunare numai ca să fie văzuți de ceilalți. Și încă ceva! Îmi pare rău că trebuie să spun aceasta, dar mulți merg la biserică cu o idee deja formată, așa că dacă acolo se spun unele lucruri care sunt contrare părerilor lor, se ridică și pleacă. Pur și simplu nu pot suporta, pentru că au deja propriile idei cu privire la cum trebuie să fie.

Acesta este motivul pentru care nu a fost înțeles Isus când a venit pe pământ. Dacă s-ar fi uitat numai la Cuvântul lui Dumnezeu, în loc să se țină de tradițiile religioase din acele zile, ei ar fi știut că El era Fiul lui Dumnezeu, pentru că Biblia vorbea foarte clar despre venirea Lui; iar când a venit, El a fost împlinirea, descoperirea deplină a Cuvântului vestit pentru acel timp. Acest lucru s-a repetat în fiecare generație, Mesajul trimis fiind descoperirea deplină a Cuvântului pentru acel timp. Înseamnă că și această generație trebuie să Îl primească pe Isus Hristos conform descoperirii făgăduite în Cuvântul Său pentru acest timp. Și vă spun ceva: Dacă bisericile nu vor să primească descoperirea Sa, El va găsi pe cineva s-o facă, pentru că Ioan Botezătorul a spus: „...să nu credeți că puteți zice în voi înșivă: „*Avem ca tată pe Avraam!*” Căci vă spun că Dumnezeu din pietrele acestea poate să ridice fii lui Avraam.” (Matei 3.9).

„El nu s-a îndoit de făgăduința lui Dumnezeu, prin necredință, ci, întărit prin credința lui, a dat slavă lui Dumnezeu,

deplin încredințat că El ce făgăduiește, poate să și îplinească.” (Romani 4.20-21).

Dumnezeu a făcut o făgăduință pentru această zi și ea se va împlini la fel de sigur cum s-a împlinit făgăduința dată lui Avraam, pentru că noi suntem copiii lui Avraam; și prin faptul că am murit în Hristos, suntem sămânța lui Avraam și

moștenitori împreună cu el.

Mulți oameni vin într-o adunare a Evangheliei Depline sau într-o altă adunare, trag propriile concluzii, apoi așteaptă ca cineva să spună ceva cu care nu sunt de acord și astfel să se ridice și să plece. Ei pur și simplu nu vor să primească mai mult; nu vor să vadă dacă ceea ce se spune este sau nu Adevărul. Și ne întrebăm: „De unde vine duhul acesta?” Acesta nu este un duh nou, ci vine din Geneza și îl găsim prin toată Scriptura.

De multe ori, Pavel vorbea unor grupuri de oameni care îl ascultau cu atenție cât timp le vorbea despre Lege, dar când începea să le vorbească despre descoperire, despre vedenia cerească, se ridicau împotriva lui, se certau și voiau să-l omoare. Dacă ar fi ascultat ce avea de spus, ar fi știut că Pavel le descoperea Cuvântul adevărat al lui Dumnezeu.

Cu câțva timp în urmă, am fost invitat pentru o trezire într-unul din orașele mari ale Statelor Unite, dar când am ajuns acolo, s-au adunat foarte puțini oameni, poate nu erau mai mulți decât suntem adunați acum aici. Când am văzut aceasta, mi-am zis: „Ei bine, am să dau un mic dejun gratuit.” Astfel, am luat oferta de dragoste ca să plătesc micul dejun pentru credincioșii ecumenici din acel oraș, apoi i-am invitat. Le-am spus că voiam să vorbesc cu ei și le-am explicat scopul vizitei mele în orașul lor: că voiam să ajut bisericile și pe cei bolnavi.

Ei bine, imediat după micul dejun din dimineața aceea, după ce doctor Lee Vayle m-a prezentat audienței, am luat textul: *„Eu nu m-am împotrivit vedeniei cerești.”* Dar, după câteva secunde am observat că un predicator s-a uitat la ceas, a făcut semn cu capul spre un alt bărbat, apoi s-au ridicat amândoi și au plecat. Nici n-am apucat să spun șase sau opt cuvinte și aproape o treime din cei adunați au ieșit afară. Am continuat să vorbesc, dar înainte să treacă cinci minute din predica referitoare la ce a spus Pavel când a zis că el nu s-a împotrivit vedeniei cerești, pentru că Dumnezeu l-a chemat în această lucrare, cei prezenți au înțeles unde voiam să ajung, așa că nu au mai rămas nici măcar o treime să asculte. Atitudinea lor dovedea că nu au nici un pic de respect, dar nu față de mine, ci față de Numele

Domnului Isus Hristos.

Spun aceasta cu smerenie, dar și în nădejdea că voi fi înțeles. Am găsit mai mult interes și respect la vrăjitorii africani decât la grupul de predicatori din adunarea aceea. Vrăjitorii aceia au arătat mai mult respect față de Cuvântul lui Dumnezeu și mi-au pus o mulțime de întrebări, așa că am putut să le vorbesc despre nădejdea mea cu privire la Viața veșnică. În schimb predicatorii aceia nu au avut nici un pic de timp pentru aceasta, așa că în clipa când am spus ceva cu care nu au fost de acord, s-au ridicat și au plecat. Așa este. Ei au deja o părere formată, așa că te ascultă puțin să vadă ce vrei să spui, apoi pleacă fiindcă au auzit tot ce voiau să știe. Dacă un singur cuvânt spus este contrar cu ceea ce cred ei, nu mai pot sta să asculte restul predicii, așa că se ridică și pleacă. Vedeți? Acesta este motivul pentru care au trecut pe lângă Isus la prima Sa venire, și din aceeași cauză vor trece pe lângă El și la a doua Sa venire. Așa s-a întâmplat întotdeauna: au trecut pe lângă El și nu L-au recunoscut. Când S-a descoperit pe Sine însuși prin Noe, prin Moise, prin Ilie și prin toți ceilalți profeți, ei au trecut tot timpul pe lângă El. Nu-i de mirare că Isus le-a zis: *„Vai de voi! Pentru că voi zidiți mormintele prorocilor pe care i-au ucis părinții voștri.”* (Luca 11.47). Acesta este adevărul. Așa s-a întâmplat întotdeauna, iar astăzi este la fel.

Și totuși, în mijlocul tuturor acestor lucruri ni s-a poruncit: *„Uitați-vă la mine, toți cei ce sunteți la marginile pământului!”*

Uneori ești judecat după îmbrăcămintea pe care o ai. Astfel, dacă nu ești îmbrăcat în haine preoțești sau așa ceva, nu te iau în seamă și nu vor să aibă nici o legătură cu tine. Alteori se uită la educația pe care o ai: dacă pronunți corect cuvintele, dacă folosești substantivele și pronumele corect, dacă ai o ținută corectă. Sincer să fiu, eu nu știu nici măcar care este diferența dintre substantiv și pronume; n-aș putea să vă spun aceasta. Am știut când am fost la școală, dar am uitat de multă vreme.

Tot ce știu este că-L cunosc pe El și puterea învierii Lui. Da, aceasta este tot ce știu să spun. Nu știu nimic despre pronume și adjective, și cred că ne adunăm

Împreună ca să-L cunoaștem pe El și puterea învierii Sale, nu ca să învățăm gramatică.

Când privesc la Isus, unii oameni văd doar fondatorul unei biserici, un organizator sau un crez pentru o biserică. Ei cred că El este doar un crez nou adăugat la o doctrină veche. Mulți oameni se uită și Îl văd în felul acesta.

Unii se uită și Îl văd ca pe un mit, ca pe Moș Crăciun. Alții Îl văd ca pe un eveniment istoric care a avut loc cu mulți ani în urmă. Unii Îl privesc și Îl văd ca pe un bebeluș născut într-un grajd, dar întrebarea care se pune este: ce vezi tu când te uiți la El? Vezi cumva a doua persoană a trinității, sau vezi o trinitate într-o persoană? Tu Îl vezi numai în felul în care Îl privești prin Cuvânt. Acesta este singurul fel pe care Îl știi, pentru că El este Cuvântul. Și El Se va descoperi pe Sine însuși, dar depinde ce anume cauți tu.

Dacă te uiți la El numai ca să te cerți, privești greșit, pentru că El nu S-a certat. Natura Lui nu este să se certe. Țineți minte deci, că Îl veți vedea în felul în care Îl veți privi și-L veți recunoaște prin Cuvânt. Dar nu Îl veți putea vedea decât dacă vi se deschid ochii cu privire la El. Este posibil ca doi oameni să se uite la același Cuvânt din Scriptură și să aibă totuși păreri diferite; însă unul trebuie să aibă dreptate, pe când celălalt este greșit.

Uneori în jurul nostru se întâmplă lucruri pe care nu le înțelegem, iar unii spun că văd anumite lucruri, pe când alții nu pot vedea nimic.

Priviți atunci demult, când Elisei se afla la Dotan și cetatea a fost înconjurată de oștirea siriană. Ghehazi, servitorul lui Elisei, care locuia cu el, îi gătea, îi spăla hainele, îi turna apă pe mâini, îl asculta cum învăța și predica, s-a trezit în dimineața aceea, iar când a privit în jur a văzut că cetatea era înconjurată de oștirea siriană, așa că a alergat repede la Elisei și i-a zis: „*Ah! domnul meu, cum vom face?*” (2Împărați 6.15).

Dar când s-a ridicat Elisei și a privit, a văzut ceva ce Ghehazi nu vedea, de aceea s-a rugat: „*Doamne, deschide-i ochii să vadă.*” Vedeți? Ochii lui Ghehazi erau larg deschiși și totuși Elisei s-a rugat și a zis: „*Doamne, deschide-i ochii să vadă.*” Și când ochii lui au fost deschiși duhovnicește, a putut vedea că tot muntele era plin de care de foc și îngeri care veniseră să apere profetul. Vedeți, când ochii lui au fost deschiși a văzut ce nu văzuse înainte.

Oamenii se uită la Cuvânt literal, și așa trebuie să se uite, dar El este literal și spiritual, iar Duhul Îl face viu împlinind făgăduințele cuprinse în El. Altfel spus, Cuvântul este o Sămânță, iar Duhul aduce această Sămânță la Viață, o face vie. El Îl udă asemenea ploii care cade peste sămânța naturală îngropată în pământ și Îl aduce la Viață; iar dacă te uiți la Isus și Îl vezi ca fiind Cuvântul făgăduit pentru acest ceas, ți se va descoperi negreșit, așa că vei putea vedea că El este Același ieri, azi și în veci, același Hristos.

Încă din Geneza, Dumnezeu a hotărât câte o părticică din Cuvânt pentru fiecare generație, iar pentru aceasta a trimis întotdeauna pe cineva să-L aducă. De obicei, oamenii religioși se încurcă atât de mult în tradiții și obiceiuri, încât nu pot vedea Cuvântul manifestat în mijlocul lor. Așa s-a întâmplat și în zilele lui Isus. Dumnezeu a trimis un profet, pentru că Cuvântul vine la profet, iar el Îl descoperă, Îl arată. Dar ce se întâmplă întotdeauna? Religioșii îl omoară cu pietre, îl alungă, îl batjocoresc, iar după un timp de la moartea sa, îi zidesc un mormânt măreț și spun că a fost un bărbat important. Vedeți? Ei trăiesc tot timpul în umbra a ceea ce a fost El atunci, dar refuză să primească Cuvântul prezent.

Așa este omul: vorbește tot timpul despre măreția lui Dumnezeu, despre ce a făcut în trecut și ce va face în viitor, dar nu poate vedea lucrurile pe care le face chiar acum. Înțelegeți? El Îl privește tot timpul în istorie, în profeție, dar uită că este Același și astăzi, nu numai atunci. Aceasta se petrece în mintea omului.

Să-i privim pe ucenici. Era în dimineața de Paști. Ce dimineață minunată! Isus era înviat din morți și se plimba printre flori, iar doi dintre ucenicii Săi, Cleopa și prietenul său, porniseră spre Emaus. Cei doi erau cu inimile frânte și vorbeau

despre cele întâmplate de curând, când de undeva dintre arbuști a ieșit un Bărbat care a mers cu ei tot drumul și le-a vorbit despre Hristos. Când au ajuns în Emaus, El s-a făcut că merge mai departe, dar ei au insistat să rămână în noaptea aceea acolo. Când au cinat, El a făcut ceva ce făcuse și înainte de a fi crucificat, așa că în clipa aceea și-au dat seama cine era. Vedeți? Deși călătoriseră toată ziua împreună cu El, ei nu L-au recunoscut cine era.

Este posibil ca și astăzi, să fie oameni buni și renumiți care umblă cu Isus și citesc acest Cuvânt, și cu toate acestea nu recunosc că acesta este ceasul în care trebuie să se împlinească anumite lucruri din Biblie. Este scris și ca atare trebuie să se împlinească tot ce a fost spus, pentru că așa a promis Dumnezeu. Da, ochii noștri trebuie să fie deschiși ca să vadă Cuvântul.

Fariseii din zilele acelea aveau Cuvântul foarte clar explicat cu privire la venirea lui Mesia. Ei credeau că au dreptate, dar El Se născuse și umbla prin mijlocul lor, fără să Îl cunoască, așa că Îl condamnau și nu erau de acord cu El, deși Domnul le-a zis clar: *„Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine.”* (Ioan 5.39). Cercetați Scripturile!

Ei l-au zis: *„Noi suntem ucenicii lui Moise!”* dar Domnul le-a răspuns: *„Dacă ați crede pe Moise, M-ați crede și pe Mine, pentru că el a scris despre Mine.”* (Ioan 5.46-47).

Moise a scris despre El și a spus: *„Domnul Dumnezeul tău îți va ridica din mijlocul tău, dintre frații tăi, un proroc ca mine: să ascultați de el!”* (Deuteronom 18.15). Vedeți, dacă ar fi știut ce a scris Moise, L-ar fi recunoscut și pe El. Adevărul este că ei se gândeau că știu ce a scris Moise, dar s-a dovedit că nu știau, pentru că nu L-au recunoscut pe Mesia, ci au trecut pe lângă El. Înțelegeți? Ei au fost pur și simplu orbiți de felul cum a venit El.

Astfel, a fost suficient să spună doar câteva cuvinte și știți ce au făcut ei? Au sărit în sus și au strigat: *„Omul acesta este de la diavolul și vrea să ne învețe pe noi? De*

la ce școală vine? N-am auzit nimic despre El! Ce carte de vizită ne prezintă?” Și s-au poticnit în El. Ei n-au văzut că Dumnezeu care a făgăduit Cuvântul, Îl și confirma înaintea lor prin acel Bărbat, Isus Hristos, care era Lumina acelui ceas. El era Lumina arătată oamenilor ca să pășească în ea. Numai Cuvântul lui Dumnezeu face Lumină și strălucire; Cuvântul lui Dumnezeu face pământul și aerul. Totul este Cuvântul lui Dumnezeu manifestat, tot ce este realitate.

Și El a spus: *„Să știți, dar, că Eu sunt Dumnezeu și că nu este alt dumnezeu afară de Mine; Eu dau viață și Eu omor, Eu rănesc și Eu tămăduiesc, și nimeni nu poate scoate pe cineva din mâna Mea.”* (Deuteronom 32.39), iar unii au privit la aceasta și au trăit pentru El. Haideți să luăm câteva exemple.

Isaia era un profet tânăr, iar eu am vorbit despre el când am fost la ultima întâlnire a oamenilor de afaceri, ținută la Phoenix. Atunci am spus că Isaia se încredea în împăratul Ozia și îl admira pentru că era un împărat bun, dar într-o zi Ozia a păcătuit prin faptul că a intrat în Templu să aducă tămâie Domnului. Preoții i s-au împotrivit și i-au spus că nu are voie să facă acel lucru, dar el s-a mâniat, iar în clipa aceea a fost lovit de Domnul cu lepră. Isaia s-a dus în Templu, s-a rugat și a mărturisit că este un păcătos. El a văzut o vedenie cu serafimii care stăteau în prezența Domnului. Cu două aripi își acopereau fețele sfinte, cu două aripi își acopereau picioarele și cu două aripi zburau, strigând tot timpul: *„Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul oștirilor!”* Apoi, când a primit viziunea cu privire la Isus Hristos, nu a văzut nimic altceva decât un om obișnuit. Vedeți, El nu a văzut un filozof, ci un Om obișnuit.

Un sondaj recent a arătat că în jur de 68% sau 86% dintre protestanți își neagă credința. Ei neagă nașterea din fecioară a lui Isus Hristos. Vă dați seama? Aceasta o fac predicatorii noștri protestanți. Pur și simplu nu cred că a fost o naștere din fecioară, dar Isaia nu a văzut așa ceva, ci a spus clar că fecioara va naște.

Unii din cei ce au trăit în zilele când a venit El, au spus: *„A fost un Om bun!”* iar astăzi îi auzi spunând la fel și pe cei din denominațiuni: *„El a fost un Om bun. Cuvintele Lui sunt fără greșală, dar nu mai pot fi luate în considerare și crezute*

astăzi!”

Prieteni, orice crez care este stabilit în afara Cuvântului lui Dumnezeu trebuie lăsat în pace, pentru că Isus a spus: „*Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.*” (Matei 24.35). Astfel, cuvintele oricărui om vor trece, dar Cuvântul Lui este adevărul și nu va trece niciodată.

Orice crez sau ceva care nu se bazează pe tot Cuvântul lui Dumnezeu, va trece. De altfel, Isus a spus că „*Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.*” (Matei 4.4). Nu doar cu un cuvânt de aici și cu altul de dincolo, „*ci **cu orice cuvânt** care iese din gura lui Dumnezeu.*” Deci, omul trebuie să ia fiecare Cuvânt din Biblie! Nu trebuie să faceți nimic altceva decât să Îl citiți, să Îl credeți și să faceți ce spune El, fiindcă atunci Dumnezeu Îl va onora.

Ce a văzut Isaia în vedenia sa? Că Fiul care ni S-a născut, va fi numit: „*Minunat, Sfetnic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Domn al păcii.*” Aceasta a văzut el.

Aș putea lua un alt mare profet care a avut șansa să Îl vadă. Este vorba de Daniel Ce a văzut el? În Daniel 2.34-35 scrie: „*Tu te uitai la el, și **s-a dezlipit o piatră fără ajutorul vreunei mâini**, a izbit picioarele de fier și de lut ale chipului și le-a făcut bucăți.*”

*Atunci fierul, lutul, arama, argintul și aurul s-au sfărâmat împreună și s-au făcut ca pleava din arie vara; le-a luat vântul, și nici urmă nu s-a mai găsit din ele. Dar **piatra** care sfărâmasse chipul **s-a făcut un munte mare și a umplut tot pământul.**”* Acestea sunt cuvintele pe care le-a spus Daniel despre El. Înseamnă că într-o zi, El va domni peste toată lumea. Oamenii de astăzi se luptă pentru un conducător al lumii. Fiecare națiune vrea să-și impună limba ei, politica ei, planurile ei și fiecare denominațiune vrea ca gruparea ei să le domine pe celelalte grupări. Dar într-o zi va veni Unul și Acela este Isus Hristos, Stăpânul Universului, Dumnezeu însuși, nu cineva mai prejos sau un al doilea.

Într-o zi, Nebucadnețar a făcut un lucru rău: a aruncat trei evrei credincioși într-un cuptor încins, dar când s-a uitat înăuntru, a văzut că acolo erau patru oameni. Ce ai văzut tu când ai privit în cuptorul lui Nebucadnețar, fiindcă împăratul a spus: *„Ei bine, eu văd patru oameni umblând slobozi în mijlocul focului și nevătămați; și chipul celui de al patrulea seamănă cu al unui fiu de dumnezei!”* (Daniel 3.25). Vedeți? Acela arăta ca Fiul lui Dumnezeu.

Aceasta a văzut el când a privit în cuptorul în care voise să-i ucidă pe cei trei tineri credincioși. Acolo era Unul care arăta ca Fiul lui Dumnezeu.

Dar și Ezechiel L-a văzut într-o zi și a spus: *„Eu L-am văzut ca o roată în mijlocul altei roți care se învârtea în aer.”* Așa arăta El pentru Ezechiel.

Ioan Botezătorul a fost cel mai mare dintre profeți; el a fost cel care L-a prezentat pe Isus. V-ați întrebat vreodată de ce a spus Domnul Isus că Ioan a fost cel mai mare om care s-a născut? Toți ceilalți au vorbit despre El, pentru că Cuvântul Domnului vine la proroci, dar ei au primit Cuvântul prin vedenii, pe când în cazul lui Ioan, Cuvântul a venit la El vizibil, în trup ce carne. Înțelegeți? Isus a fost Cuvântul și este Cuvântul. El a fost întotdeauna Cuvântul, iar când a fost pe pământ, toată plinătatea dumnezeirii a locuit printre noi în acel trup de carne. Când Isus a venit la Ioan în apă, a venit la proroc. Cuvântul făcut trup a trebuit să vină la proroc. Oriunde ar fi Cuvântul, El trebuie să vină la profet, pentru că profetul este cel care-L aduce la popor, iar atunci Ioan era profetul zilei.

Când a venit la Ioan, El a pășit în apă și a zis: *„Vreau să fiu botezat,”* dar Ioan l-a răspuns: *„Eu am trebuință să fiu botezat de Tine, și Tu vii la mine?”*

Drept răspuns, Isus i-a zis: „Lasă-Mă acum, căci așa se cade să împlinim tot ce trebuie împlinit.” (Matei 3.14-15). V-ați întrebat vreodată de ce a spus Isus aceste cuvinte? Și de ce l-a răspuns Ioan așa. De ce?

Acolo era profetul și Cuvântul. Cuvântul a venit la profet și ei trebuiau să împlinească tot ce trebuia împlinit. Înțelegeți? Dar cum a știut Ioan că El era Cel așteptat? Pentru că i s-a dat un semn și a primit o vedenie. Astfel, Ioan a mărturisit: *„Eu nu-L cunoașteam; dar Cel ce m-a trimis să botez cu apă mi-a zis: „Acela peste care vei vedea Duhul coborându-Se și oprindu-Se este Cel ce botează cu Duhul Sfânt.”* (Ioan 1.33).

Un alt profet despre care vorbește Biblia este Noe. El a privit și a văzut judecata lui Dumnezeu care urma să fie turnată peste o generație care a negat Cuvântul. Fiindcă era profet, Dumnezeu i-a arătat cum să construiască arca și l-a învățat și cum să procedeze. Cum altfel credeți că ar fi putut s-o construiască dacă nu ar fi avut vedenia care era Cuvântul lui Dumnezeu? El a văzut mânia lui Dumnezeu și s-a pregătit.

Întotdeauna, înainte de orice judecată, este un timp de pregătire în care Dumnezeu trimite Cuvântul Său.

În tot timpul cât a construit Cuvântul lui Dumnezeu, batjocoritorii au râs de el, dar Noe era sigur că vedenia pe care o primise era adevărată, și astfel a mers înainte prin credință. El a privit înainte și a văzut că dreptatea lui Dumnezeu cerea judecarea acelei lumi păcătoase, așa că a construit o arcă pentru salvarea familiei sale. Când a privit, Noe a văzut cum se apropie nimicirea hotărâtă de Dumnezeu și a pregătit o cale de scăpare pentru oameni.

Același lucru l-a făcut și Ioan Botezătorul: a pregătit o cale de scăpare. Dar Duhul Sfânt face și astăzi aceasta, pregătind un popor pentru venirea lui Isus Hristos. Da, El face o zidire: Trupul duhovnicesc al lui Isus Hristos. Cum intrăm noi în acest trup? Nu printr-un crez, nici printr-o denominațiune sau strângere de mână, ci prin botezul Duhului Sfânt al lui Dumnezeu. Noi suntem botezați în această zidire care va rezista judecății divine pentru că a fost deja judecată: *„Eu voi vedea sângele și voi trece pe lângă voi, așa că nu vă va nimici nicio urgie.”* (Exod 12.13). Da.

Un alt profet la care mă voi opri este Moise. Într-o zi, el s-a uitat și a văzut Stâlpul de Foc, ceea ce i-a atras atenția. Acest mare teolog a fugit cu toată pregătirea teologică și înțelegerea pe care o avea cu privire la Cuvântul care îi fusese spus de mama sa și conform căruia el era eliberatorul care trebuia să scoată copiii lui Israel din robie. Deși mama sa îi spusese clar ce și cum să facă și i-a explicat de ce l-a ridicat Dumnezeu, Moise a eșuat în clipa când a încercat să facă acel lucru în felul lui. Toată cunoștința și înțelepciunea lui erau bune, însă acelea erau doar partea mecanică; și nu mecanica pune în mișcare automobilul, ci dinamica o face.

Nu mecanica pune biserica în mișcare, ci Dinamica, Duhul Sfânt care intră în acest Cuvânt și îl face viu. Vedeți? Aprinderea nu este produsă de seminarul care te învață toată teologia și interpretarea greacă a cuvintelor, ci de dinamica Duhului Sfânt. El aduce la împlinire Cuvântul făgăduit pentru acest ceas și face ca biserica să trăiască întocmai conform Lui. Dinamica, nu mecanica. Dar este nevoie de amândouă și de mecanică și de dinamică; și de Cuvânt și de Duh, pentru că numai împreună dau Viață.

Priviți ce a făgăduit Dumnezeu pentru ceasul acesta! Voi trebuie să priviți la El, pentru că El este Cuvântul. Și singurul mod în care vă puteți uita la Cuvânt este să vă uitați la El. Uitați-vă la El! El este Cuvântul făgăduit care trebuie să se împlinească în ceasul acesta. Astăzi nu se poate împlini Cuvântul făgăduit pentru zilele lui Noe, pentru zilele lui Moise și așa mai departe; acelea au fost doar o umbră pentru astăzi. Aceasta este ziua despre care a vorbit Dumnezeu și a promis că se vor întâmpla lucrurile pe care le trăim și ne bucurăm de ele; aceste lucruri pe care le vedem și de care lumea râde, această putere a Duhului Sfânt care poate schimba inima unui păcătos, poate lua un membru căldicel și să-i dea o mărturie care să pună întreaga biserică pe Foc. Aceasta este Dinamica, cea care intră în Cuvânt și îl face viu.

Așa cum am spus adesea, după părerea mea sunt două categorii de oameni: primii sunt fundamentalistii. Ei știu din Cuvânt care este poziția lor în Hristos, dar nu au credință și nu au primit Duhul Sfânt. Categoria a doua sunt penticostalii. Mulți dintre ei au primit Duhul Sfânt, dar nu știu cine sunt. Astfel, penticostalii sunt ca un om care are bani în bancă, dar nu știe cum să scrie un CEC, în timp ce ceilalți sunt

ca omul care știe să scrie un CEC, dar nu are bani în bancă. Dacă ai putea să pui aceste două categorii împreună, dacă ai putea să-i faci pe penticostali să își dea seama cine sunt și să-i aduci înapoi la Cuvântul viu și desăvârșit al lui Dumnezeu însoțit de botezul Duhului Sfânt, lumea ar fi aprinsă de o nouă trezire de cincizecime. Acesta este adevărul, frate și soră.

„Întoarceți-vă la Mine, și veți fi mântuiți toți cei ce sunteți la marginile pământului! Căci Eu sunt Dumnezeu, și nu altul.” (Isaia 45.22).

Oh, noi putem înțelege comunismul și orice altceva, dar mă întreb dacă putem înțelege partea din Cuvânt hotărâtă de Dumnezeu pentru această zi. Putem face aceasta?

Să revenim la Moise. El avea toată partea mecanică, dar într-o zi a auzit pe Cineva care îi vorbea cu voce omenească, dintr-un rug care nu se mistuia sau dintr-un Stâlp de Foc, și i-a zis: *„Am văzut asupra poporului Meu, care este în Egipt, și am auzit strigătele pe care le scoate din pricina asupraitorilor lui; căci îi cunosc durerile...”*

... Dumnezeu a zis lui Moise: „Eu sunt Cel ce sunt.” Și a adăugat: „Vei răspunde copiilor lui Israel astfel: „Cel ce Se numește „Eu sunt”, m-a trimis la voi.” (Exod 3.7,14).

Cât de diferit a fost Moise după această întâlnire! El posedea mecanica, dar era nevoie să primească Dinamica: *„Eu voi fi negreșit cu tine.”* Aceasta era tot ce-i trebuia ca să plece în Egipt. Vedeți? El a privit și a văzut Ceva în acel rug aprins.

Mai târziu, după ieșirea din Egipt, vedem că copiii lui Israel au privit și au văzut un șarpe de aramă care fusese înălțat pentru vindecarea bolilor lor. Ei păcătuiseră și ca să poată primi izbăvirea, trebuiau să privească spre acel șarpe de aramă. În acest șarpe de aramă ei vedeau judecata pe care Dumnezeu urma s-o pună peste

Isus Hristos, care urma să moară pentru noi păcătoșii nevrednici și vinovați. Aceasta au văzut Moise și poporul Israel.

Odată, când erau în necaz pe mare, ucenicii au privit la El. Știți ce au văzut? Ajutorul care le venea prin El.

Marta a avut într-o zi un deces în familie: singurul ei frate, Lazăr, a murit. Știți ce a văzut această femeie când s-a uitat la Isus? Învierea și Viața. Se părea că El le ignorase chemarea disperată, pentru că fusese plecat când fratele ei a murit, dar când a știut că Lazăr era mort și îngropat de patru zile și începea să miroasă, S-a întors la ei.

Marta știa că este ceva deosebit în legătură cu El, fiindcă citise în Biblie și credea că El era Fiul lui Dumnezeu, Emanuel, Dumnezeu manifestat printre noi. Ea știa că El era Trimisul lui Dumnezeu și se gândea că dacă Elisei, care era doar o parte a Cuvântului pentru acel ceas, a putut să învie acel copil, Hristos, care era plinătatea Cuvântului, avea putere absolută să-l ridice pe fratele ei din morți. Astfel, în ceasul acela întunecos, când era îndoliată pentru că moartea lovise în casa ei, ea L-a găsit pe Cel ce era învierea și Viața. Marta nu s-a dus la El să-L critice, nici ca să-L întrebe de ce nu a venit când L-au chemat, sau altceva de felul acesta.

Frata și soră, ar trebui să nu puneți niciodată Cuvântul lui Dumnezeu sub semnul întrebării, pentru că aceasta a adus întreaga rasă umană în necaz, atunci când Eva s-a întrebat dacă Dumnezeu Se ține sau nu de Cuvânt. Fraților, în seara aceasta vă spun cu toată sinceritatea că a venit timpul când trebuie să credem **fiecare** Cuvânt pe care L-a scris Dumnezeu. Fiecare părticică din El este Adevărul, pentru că *„Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.”*

Deci, Marta a găsit Învierea și Viața și același lucru s-a întâmplat cu Iair, fruntașul sinagogii, credinciosul secret, când L-a întâlnit pe Isus. El a găsit învierea și Viața.

Într-o zi, mulțimea flămândă a privit spre El și a primit pâine, un simbol spre flămânzii duhovnicești de astăzi care găsesc Pâinea Vieții, nu un crez oarecare. Când Îl găsești pe Hristos, Pâinea Vieții, tu nu găsești un fondator sau un reformator, ci găsești Viața.

Ce a găsit tâlharul care era pe moarte, când a privit la El în ceasul necazului? Iertarea! La cine altcineva ar fi putut să privească? Guvernul Roman nu l-a iertat și nici preoții sau altcineva, dar când a privit la Isus, el a găsit pe Cineva care l-a iertat și l-a primit.

Frate și soră, dacă atârni cumva în cumpăra condamnării, la fel ca acel tâlhar, și ai muri în noaptea aceasta ca un membru căldicel al bisericii, ca un penticostal căldicel sau altceva de felul acesta, cred că știi unde ai merge. Privește la Cel care te poate elibera în seara aceasta! Privește la El, dacă în seara aceasta ești numai un membru formal al bisericii și nu știi ce înseamnă să ai în inimă învierea lui Hristos. El este Dumnezeu! El singur. Iar dacă vei veni la El, vei găsi iertarea pe care a găsit-o și acel sărman tâlhar păcătos care atârna pe cruce.

Ce au găsit bolnavii când au privit la El? Pe Vindecătorul bolilor lor. Și bolnavii din seara aceasta pot privi la El și cu siguranță Îl vor găsi pe Același Vindecător. Ei au găsit în El ceea ce simboliza șarpele de aramă, iar dacă acel simbol a adus vindecarea tuturor celor ce au privit spre el, cu cât mai mult o va face Realitatea? Orbii s-au uitat la El și au fost vindecați, iar Biblia spune că „*El este Același ieri, azi și în veci.*” (Evrei 13.8).

Poetul a privit o singură dată spre El și a primit ceea ce căuta. Astfel, orbul Fanny Crosby a privit spre El și a spus:

În toată valea mea de liniște,

Chiar mai mult decât viața însăși

Pe cine am eu lângă mine, pe pământ

Sau pe cine am în ceruri, decât pe Tine?

Într-o zi când nu putea să-și vândă cântecele și se întreba ce să facă, Eddie Perronet s-a dus în camera de lucru, iar atunci a venit peste el inspirația Duhului Sfânt, așa că a luat repede tocul și a scris acest cântec, pentru că s-a uitat și L-a văzut în puterea Sa:

Toți să mărească Numele lui Isus;

Îngerii să-l cadă la picioare.

Aduceți coroana împărătească

Și încoronați-L ca Domn al tuturor.

Aceasta a văzut el în Isus. O, Doamne!

Petru, un pescar analfabet, discuta cu fratele său, Andrei, care mergea la adunările lui Ioan Botezătorul, despre cum trebuia să fie Mesia. Tatăl lor îi spusese: „Chiar înainte de venirea lui Mesia se vor ridica mulți fanatici, dar tu Îl vei recunoaște pentru că El va fi un Profet. Domnul a spus că El va fi un Profet, iar noi îi credem pe profeții noștri.”

După multă muncă de lămurire, Andrei a reușit să-l convingă pe Petru să-l însoțească la o adunare pe care urma s-o țină Isus, într-una din dimineți. El s-a dus acolo să asculte Cuvântul lui Dumnezeu, dar știți ce s-a întâmplat când a ajuns în

prezența lui Isus Hristos? Isus l-a privit și i-a zis: „*Tu ești Simon, fiul lui Iona.*” (Ioan 1.42). Aceasta a fost suficient pentru Petru, care a știut imediat că Cuvântul lui Dumnezeu se împlinise.

Natanael, care era un credincios adevărat al Vechiului Testament și aștepta nerăbdare venirea lui Mesia, a fost adus într-o zi de prietenul său Filip, în prezența lui Isus, care stătea pe o platformă, pe o cutie sau ceva de felul acesta și se ruga pentru bolnavi. Când a intrat și Natanael în rândul de rugăciune, sau ce era, și a privit spre Isus, a auzit o Voce care i-a spus: „*Iată cu adevărat un israelit în care nu este vicleșug.*”

„*De unde mă cunoști?*” L-a întrebat Natanael surprins.

Drept răspuns, Isus i-a zis: „Te-am văzut mai înainte ca să te cheme Filip, când erai sub smochin.” (Ioan 1.47-48).

Ce a mărturisit Natanael că a văzut? Ce a spus despre Isus? „*Rabi, Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Tu ești Împăratul lui Israel!*” (v. 49). Aceasta este ceea ce a văzut el, când a privit Cuvântul adevărat al lui Dumnezeu pentru acea zi. De patru sute de ani nu mai avuseseră nici un profet, dar când a văzut că Isus îi cunoștea gândurile inimii și toate acele lucruri, a știut cu nu putea fi decât Mesia cel așteptat. El nu venise încă, deși era făgăduit, așa că toți știau că timpul era aproape.

Același lucru este valabil și pentru noi astăzi, fiindcă știm că Isus a făgăduit aceste lucruri. El a spus: „*Ce s-a întâmplat în zilele lui Lot se va întâmpla aidoma... în ziua când Se va arăta Fiul omului.*” (Luca 17.28,30), iar noi le vedem împlinindu-se întocmai.

Ce vezi când te uiți la El? Vezi telepatie, ceva mistic sau ce crezi tu? Crezi ca religioșii din zilele acelea? Ce au spus fariseii când s-au uitat la El? „*Omul acesta are drac!*” Doi oameni se uitau la aceeași Persoană, dar unul a văzut că El era Fiul

lui Dumnezeu, Cuvântul făgăduit și legitimat pentru acel ceas, în timp ce celălalt a spus că este un drac. Tu ce vezi? Ce crezi când vezi că puterea Duhului Sfânt vine peste audiență și împlinește făgăduința pe care a dat-o El cu privire la aceste zile din urmă? Ce vezi când Îl privești? Dacă vezi Cuvântul lui Dumnezeu legitimat, înseamnă că ești călăuzit de Duhul Sfânt al lui Dumnezeu. Da, domnule!

Natanael a văzut Cuvântul făgăduit pentru care a trăit, făcut trup. A văzut împlinirea Cuvântului pe care îl spusese Moise.

Într-o zi, Isus stătea lângă o fântână, iar o femeie din cetate a venit să ia apă. El era respins de cei mai mulți oameni, iar fariseii și saducheii Îl numeau drac și ziceau: „Face aceste lucruri prin ghicitorie și este purtat de un duh rău sau este nebun.” Nu avea nici un loc în care să meargă și era renegat de toți. Dar ce s-a întâmplat? Într-o zi, El a trecut prin cetatea Sihar din Samaria și S-a oprit să Se odihnească lângă o fântână, în timp ce ucenicii Săi erau plecați în cetate. Curând a venit o femeie din cetate să ia apă, și în timp ce era preocupată să scoată apa, a auzit o Voce care îi zicea: „Dă-Mi să beau puțină apă, femeie!” Ce a văzut când s-a întors și a privit spre El? La început nu înțelegea ce se petrece, așa că L-a luat la întrebări și I-a zis:

„Cum Tu, iudeu, ceri să bei de la mine, femeie samaritană? Nu se cuvine ca voi, iudeii, să cereți așa ceva de la un samaritan.”

El i-a zis însă: *„Dacă ai fi cunoscut tu darul lui Dumnezeu și Cine este Cel ce-ți zice: „Dă-Mi să beau!”, tu singură ai fi cerut să bei, și El ți-ar fi dat apă vie.”*

Amintiți-vă că înlăuntrul acelei femei era o lumină mică, o sămânță care fusese hotărâtă pentru Viața încă înainte de întemeierea lumii. Ea era sătulă de toate teologiile și lucrurile care i se spusese și era în așteptare, fiindcă știa că trebuie să vină Mesia. La un moment dat, El i-a zis:

„Du-tede cheamă pe bărbatul tău și vino aici”.

„N-am bărbat,” I-a răspuns femeia. Atunci Isus i-a zis: *„Bine ai zis că n-ai bărbat. Pentru că cinci bărbați ai avut; și acela pe care-l ai acum nu-ți este bărbat. Aici ai spus adevărul.”*

Când a auzit aceste cuvinte, sămânța a încolțit și a venit la Viață. De ce? Pentru că a văzut semnul lui Mesia într-un Bărbat; a văzut manifestarea Cuvântului făgăduit. Și ce a zis? *„Doamne, vād că ești proroc. Noi nu am mai avut nici un proroc de sute de ani, dar știu că „are să vină Mesia (căruia I se zice Hristos); când va veni El, are să ne spună toate lucrurile.”* (Ioan 4.1-25). Vedeți? Ce a văzut femeia? Manifestarea semnului făgăduit pentru acea zi.

El a făgăduit și pentru această zi că Duhul Sfânt, puterea învierii Sale, va veni peste Biserica Sa credincioasă, care va fi urmată de semne și minuni: *„...cine crede în Mine va face și el lucrările pe care le fac Eu...”*

Ce căutați voi când priviți la El? Duminică dimineața când mergeți la biserică, priviți cumva după o orgă minunată, după un predicator bine îmbrăcat, după un cor cu robe sau după o mulțime de femei fardate? Ce căutați când mergeți în aceste biserici? Voi aparțineți aici sau dincolo, dar ce căutați de fapt? Cam aceasta este ceea ce vedeți acolo, așa că nu-i de mirare că atunci când cineva vă aduce Evanghelia simplă și vedeți cum vine Duhul Sfânt și Se manifestă în mijlocul unui grup de oameni de modă veche, vi se pare total străin și vă este greu să credeți.

Așa cum am spus aseară când am vorbit despre Iosif, lui i-a fost foarte greu să creadă că Maria era însărcinată de la Duhul Sfânt. *„Cum era posibil așa ceva? Cum adică a fost vizitată de îngerul Gavril?”* Era ceva foarte neobișnuit, imposibil chiar. Așa ceva nu se mai întâmplase niciodată. Pentru mintea omenească, Dumnezeu face lucruri imposibil de înțeles, dar pentru cei credincioși, *El este Același ieri, azi și în veci*, toate lucrurile fiind posibile. De fapt, chiar lucrurile imposibile și neînțelese Îl fac Dumnezeu. Pentru lume tot ce face El este de neînțeles, dar cei credincioși

Înțeleg. Da, domnilor.

Femeia aceea păcătoasă a privit la El și a văzut semnul lui Mesia, L-a văzut pe Dumnezeu arătat în trup; în timp ce mulți alții L-au privit și nu au văzut nimic.

Ce au văzut necredincioșii din zilele lui Noe? Un fanatic neîndemânatec care meșterea la ceva ce se numea „arcă.” Aceasta este tot ce au văzut ei, dar arca aceea era construită după modelul primit în vedenia pe care i-a dat-o Dumnezeu cel Atotputernic. Arca pe care o construia era în totul conform mesajului pe care îl predica, dovedind astfel că este corect și că aștepta împlinirea făgăduinței Lui. Da, Noe a trăit ceea ce a predicat.

Același lucru ar trebui să-l facem și noi astăzi. De aceea, nici un om nu are dreptul să predice până când nu este umplut cu Duhul Sfânt. Acesta este adevărul. Teologii, matematicienii și alții, pot să vă explice lucrurile în așa fel încât să vă îndepărteze de Cuvânt, dar dacă un om se duce vreodată în pustiu, în locul sfânt și îl întâlnește pe Dumnezeu, așa cum L-a întâlnit Moise, nu mai poate fi clătinat de nimeni. De ce? Pentru că știe pe ce stă. El a fost acolo și nimeni nu-i poate spune altceva, pentru că știe ce a văzut. Înțelegeți? Acesta este motivul pentru care Isus le-a poruncit ucenicilor Săi *„să nu se depărteze de Ierusalim, ci să aștepte acolo făgăduința Tatălui”*, pentru că, zicea El *„voi veți primi o putere, când Se va coborî Duhul Sfânt peste voi, și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudeea, în Samaria și până la marginile pământului.”* (Fapte 1.4,8). Aceasta au văzut ei. Da, domnilor.

Oamenii din zilele lui Noe nu au văzut nimic, așa că ce au făcut? Au ignorat Cuvântul lui Dumnezeu, aducând astfel judecata Lui asupra lor. Corect.

Am să vă spun ceva ce zice fratele Jack Moore. Nu o fac ca să-l citez, ci pentru că se potrivește cu ceea ce am spus mai sus: *„Dacă Dumnezeu nu arde America și nu o scufundă, trebuie să ridice Sodoma și Gomora și să le ceară scuze pentru că le-a ars.”* Acesta este adevărul. Dar Dumnezeu este drept și Cuvântul Său este urmat de o răsplată dreaptă, de aceea El va judeca lumea pentru faptele făcute împotriva

Cuvântului Său de astăzi. Și vă spun ceva: nu contează câte adunări și întruniri religioase avem; totul este degeaba, nu ajută la nimic.

Acum este un timp la fel de religios ca în zilele când a venit Isus pe pământ. Oh, totul era înghițit de religie și tradiții, dar era total greșit. Așa a fost și în zilele lui Amos, profetul acela micuț și chel. Noi nu știm de unde venea, dar ochii lui mici s-au îngustat când a ajuns în deal și a privit în vale, spre Samaria, care era un mare oraș turistic, ca și Phoenix. Acesta este motivul pentru care era vizitat de oameni din toată lumea care veneau să-i admire frumusețea. Oh, totul mergea bine! Aveau cluburi de noapte și era plin de veselie, „un loc unde trăiești cu adevărat,” cum spuneau ei. Când acest fermier scund a fost atins de Duhul Sfânt, a coborât imediat acolo. El nu avea pe nimeni să-i meargă înainte ca să-i pregătească întâlnirile, nu avea nici un asociat și nu aparținea de nici o denominațiune sau ceva de felul acesta, ca să-l susțină, dar când a ajuns în deal și a privit spre oraș, a văzut ceva ce nimeni altcineva nu a văzut. Toți vedeau veselia și frumusețea aceluia oraș, dar Amos a văzut judecata lui Dumnezeu, care urma să vină, așa că a profetizat împotriva lor. Toți l-au numit nebun, dar după unsprezece ani, totul s-a întâmplat întocmai cum a spus el.

Oare poți să te uiți la biserica de astăzi, la felul cum arată ea și cum se poartă membrii ei și să vestești binecuvântări pentru viitor? Eu văd numai și numai judecată! Dumnezeu cel drept cere judecată din pricina nesocotirii Cuvântului Său. El este drept, pentru că a venit și l-a legitimat înaintea noastră, dovedind că este Adevărul absolut. Și pentru că este drept, El nu poate să-și schimbe Planul în nici o epocă. Sigur că nu! El nu s-a schimbat niciodată, ci este Același ieri, azi și în veci. Cuvântul Lui este Același și El este Același. Dumnezeu este plin de îndurare când cineva este gata să se pocăiască, dar dacă nu vrea s-o facă, va urma judecata.

Când Faraon s-a uitat la Moise, a văzut un așa numit profet fanatic care pretindea că va elibera poporul Israel din robie, dar israeliții s-au uitat și au văzut mâna lui Dumnezeu peste profetul Său. Da, domnilor.

Tânărul bogat s-a uitat la El și a văzut că avea putere, dar organizația lui era prea

mare, așa că nu putea merge cu Isus. De unde s-a uitat mai târziu la El? Din iad. Așa este. Următorul pas după ce L-a refuzat, a fost judecata, acest lucru fiind valabil pentru mulți oameni de astăzi.

Soldatul roman L-a privit când L-au crucificat, apoi s-a gândit la ce a făcut, dar era prea târziu. La fel se va întâmpla și cu America. Într-o zi ei se vor uita și vor zice: „El a fost cu adevărat Fiul lui Dumnezeu!” dar va fi prea târziu. Da, acum ei râd și Îl batjocoresc pentru ultima dată.

Soldatul s-a uitat numai ca să vadă dacă putea fi salvat, dar era prea târziu pentru că Îl crucificase pe Domnul Vieții. De multe ori, oamenii de astăzi Îl resping pe Isus Hristos și nu vor să-L primească în inimile lor, deși văd dovedit clar, chiar în mijlocul lor, Cine este El. Da, domnilor!

Într-o zi, Pilat s-a uitat la El și s-a convins cine era Isus, dar politica era mai importantă pentru el. Pur și simplu nu a putut să ia poziție pentru El.

Luther a privit și a văzut neprihănirea, așa că a mers înainte cu aceasta. Dar apoi s-au organizat. Wesley s-a uitat la Hristos și a văzut că biserica trebuie să fie sfințită, așa că a mers înainte cu mesajul sfințirii. A urmat mișcarea Duhului cu restituirea darurilor. Dar ce au făcut după aceea? S-au organizat, la fel ca și catolicii, așa că au murit cu toții.

Oh, Dumnezeule, într-o zi m-am uitat și eu la El și atunci am văzut că este Alfa și Omega, Începutul și Sfârșitul; am văzut că Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci, Cel care îmi iartă păcatele, pentru că mi-a luat locul și a murit pentru mine. Oh, Doamne!

Tu ce vezi când te uiți la El?

În clipa aceasta mă uit la un vechi prieten. Este vorba de fratele Bill Dauch, care trece de vârsta de 92 de ani. Cu vreo șase luni în urmă, el a suferit un atac de cord, iar doctorul a spus că este pe moarte. Soția lui m-a sunat disperată și mi-a zis: „Vino repede, frate Branham! Bill este prietenul tău și este pe moarte.”

„Sigur că vin,” i-am răspuns eu. În drum spre el, m-am rugat și am zis: „Dumnezeule, n-aș vrea să merg să îi spun „La revedere!” dar dacă vrei să-l iei, îngăduie să trăiască până să-i zic măcar atât.” Am oprit la o benzinărie, și când am privit într-o parte, l-am văzut pe Bill venind pe stradă și dând mâna cu mine. Am văzut aceasta în timp ce el zăcea pe pat, cu oxigenul la nas după un puternic atac de cord, dar în seara aceasta este în mijlocul nostru. Medicul care i-a spus că va muri, a murit, dar Bill Dauch stă aici pe deplin sănătos. El a venit din Lima, Ohio, după ce a condus prin Iapoviță și prin ninsoare, pentru a fi alături de mine la fiecare adunare la care mă duc. De ce? Pentru că atunci când a privit la El, a văzut ceea ce am văzut și eu: că Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.

Aici stă domnul Way care vine din Indiana și este englez. Soția sa este soră medicală, iar el este un bărbat deosebit. Odată, în timp ce predicam într-o adunare, el a simțit ceva la inimă și a căzut jos mort. Soția lui a încercat să-i dea primul ajutor, dar el s-a întunecat la față și a dat ochii peste cap, însă eu am spus: „Stai pe loc!” după care mi-am zis: „Oh, acolo zace un om mort!” Am coborât de pe platformă și m-am dus la el, dar când l-am atins era rece ca masa aceasta. Plecase. Doamna Way a privit spre mine și a zis: „O, frate Branham, este dus! Este dus!” și a început să strige cât putea, dar eu am privit și am văzut Învierea și Viața. M-am rugat rugăciunea pe care mi-a spus-o Isus și imediat fratele Way s-a ridicat în picioare, iar în seara aceasta stă în mijlocul nostru, venit din moarte. Așa este. Frate Way, aș vrea să te ridici puțin în picioare ca să te vadă oamenii. Iar aici stă fratele Bill Dauch.

Ce este aceasta? Dovada că El este Același Isus care odinioară l-a ridicat pe Lazăr din morți. Da, El este Același și astăzi. Este Același ieri, azi și în veci, pentru că nu Se schimbă.

Chiar în fața mea stă un predicator mic. Numele lui este Blair. Zilele trecute, băiețelul lui a fost implicat într-un accident, iar soția lui plângea disperată. M-au sunat și mi-au zis: „Frate Branham, băiețelul nostru se afla într-o mașină care a derapat, iar acum este zdrobit și are o contuzie craniană. Poți să te rogi pentru el, fiindcă abia mai respiră și este pe moarte?”

„Haideți să ne rugăm,” am spus eu și așa cu telefonul în mână, am început să mă rog: „Doamne Dumnezeule, ce să le spun?” În clipa aceea am văzut un băiețel care alerga și sărea coarda, așa că le-am zis: „Va fi bine.” Și iată că în seara aceasta copilășul este aici. De ce? Pentru că Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.

Priviți-L! Priviți-L! Ce vedeți când vă uitați la El? Eu Îl văd pe Același Vindecător. Amin. Este același Isus care a umblat prin Galileea; Îl văd în toată puterea Lui; Îl văd cum deosebește tainele inimii, arătându-ne semnul Său chiar înainte de sfârșitul timpului. Da, Eu Îl văd pe Cel care poate merge prin această audiență și prin toată țara, dovedind că este Același și astăzi.

Știți cum cred eu? Ca sclavul acela negru care într-o zi s-a dus la tovarășii lui și le-a zis: „Eu sunt liber!” Sclavii au început să vorbească între ei despre aceasta și astfel, zvonul a ajuns la urechile stăpânului plantației, care l-a chemat imediat la el și i-a zis:

„Vino încoace, Sam. Ce le tot spui celorlalți sclavi?”

„Stăpâne, le spun că sunt liber.”

„Cum adică, ești liber?” Atunci Sam l-a lămurit: „Eu sunt liber de legea păcatului și a morții, pentru că am fost eliberat de Isus Hristos.”

„Tu crezi aceasta cu adevărat, Sam?” „Da.”

„Dacă este așa, voi semna eliberarea ta ca să poți merge să le spui aceasta și celorlalți frați ai tăi.”

Bărbatul acela bătrân a predicat ani de-a rândul, iar la un moment dat a trebuit să plece din viața aceasta, și în timp ce zăcea pe pat, după câteva zile de comă, mulți dintre frații lui albi au venit să-l vadă și să-i spună „La revedere!”, pentru că fusese un oștean bun al lui Hristos. Când au venit și l-au văzut pe pat, ei i-au zis:

„Încă nu ai plecat, Sam?”

„Nu,” a răspuns el. „A trebuit să vin înapoi. Am crezut că am ajuns Dincolo, dar se pare că am visat. În timp ce stăteam acolo, a venit un înger și mi-a zis: „Sam, vino să-ți iei cununa și haina,” dar eu i-am răspuns: „Nu-mi vorbi de cunună și de haină, ci lasă-mă să stau aici și să-L privesc pe El un milion de ani.”

Vedeți, acest bărbat a văzut în El pe Cel care l-a eliberat din păcat și din moarte. L-a văzut pe Cel care a fost alături de el și prin greutate și prin bucurii. Oh, Dumnezeule!

Într-o dimineață stăteam în pat. Voi ați auzit povestea vieții mele și știți că aveam un câine numit Fritz. El mergea cu mine la școală, mă ajuta să găsesc oposumi și așa mai departe, pentru că mă însoțea pretutindeni. Dimineața, când mă ridicam din pat, din camera de sus a vechii noastre cabane de lemn, îl auzeam cum latră din pădure. Nu m-a mințit niciodată, iar când mergeam la el, avea întotdeauna ceva pentru mine. Într-una din aceste dimineți, l-am auzit lătrând în canion, așa că trebuie să merg să văd ce are pentru mine. Totul va fi bine.

Frate, lasă-mă să-ți spun ceva! Când te uiți la Isus Hristos trebuie să cauți un singur lucru, iar acela este Dumnezeu în El, Același ieri, azi și în veci. Eu cred că în seara aceasta El este în mijlocul nostru ca să facă aceleași lucrări pe care le-a făcut când era pe pământ.

Haideți să ne plecăm capetele pentru un moment de rugăciune. Rugați-vă cu toții. Dacă în seara aceasta este cineva care dorește să spună: „Frate Branham, roagă-L pe Dumnezeu să aibă milă de mine, fiindcă vreau să-L privesc și să-L văd altfel decât până acum. Până astăzi, m-am uitat la El și am încercat să ghicesc. L-am privit și mi-am pus o mulțime de întrebări. Chiar mă iubește și Îi pasă de mine? Este adevărat tot ceea ce se spune despre El? Aș vreau să fiu încredințat cu privire la aceasta, de aceea, roagă-L tu să mi se descopere în seara aceasta.” Ridicați mâna dacă doriți aceasta. Este bine. Peste tot sunt numai mâini ridicate.

Doamne, se pot scrie atât de multe lucruri despre Tine! Noi știm că Tu ești Același ieri, azi și în veci, de aceea, Te rugăm să îngădui ca în seara aceasta când Te privim, să-L vedem pe Isus Hristos. Tu ai făgăduit în Cuvântul Tău că și noi vom face lucrările pe care le-ai făcut Tu când ai fost pe pământ. Ai făgăduit că în zilele din urmă vei veni înapoi în forma Duhului Sfânt și că Biserica Ta va fi plină de puterea Duhului Tău. Tu ne-ai spus că *„Peste puțină vreme, lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea... pentru că „...Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului.” Amin.*” (Ioan 14.19; Matei 28.20).

Doamne Isuse, câtă vreme mai există har, Te rog să le îngădui oamenilor să privească spre Tine și să Te vadă în puterea învierii. Tu nu ești mort, ci ești viu în vecii vecilor și mijlocești pentru cei ce se întorc la Tine și Te mărturisesc. Te rog împlinește rugăciunile care s-au ridicat spre Tine, Tată, pentru că Te rugăm aceasta în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Este timpul să ne rugăm pentru bolnavi. Eu mă voi ruga, dar voi să credeți că Dumnezeu va răspunde și vă va da ceea ce cereți. Din câte am înțeles, Billy a împărțit mai multe numere de rugăciune. Erau cu litera „B”. Bine. Nu avem prea mult timp la dispoziție, fiindcă am vorbit puțin cam mult. La ce număr am ajuns aseară? Le-am chemat pe toate? Atunci voi începe cu B1. Numerele: 1,2,3,4,5.

Haideți să-i chemăm repede pentru că nu avem prea mult timp. Fiți atenți pentru că uneori cei strigați sunt surzi, orbi sau nu se pot ridica. Deci, numerele 1,2,3,4,5. Veniți în față. Să se ridice și următorii: 6,7,8,9,10. Următorii, de la 11 la 15 și apoi

de la 15 la 20. Veniți aici, toți cei care aveți numerele de la 1 la 20. Bine. Acum de la 20 la 25.

Câți dintre voi nu au numere de rugăciune? Dar credeți, așa-i? În timp ce cei douăzeci și cinci de oameni vin să-și ocupe locul în rând, aș vrea să vă întreb ceva. În cartea Evreilor scrie că Isus Hristos este Marele Preot al mărturisirii noastre și că El poate fi atins de neputințele noastre, credeți aceasta? Spuneți-mi, vom sta și Îl vom aștepta morocănoși sau ca niște dobitoace fără minte care pot fi duse de oricine? Nu, domnilor. Haideți să fim treji și gata de luptă! Nu fiți ca niște dobitoace fără minte, ci fiți eroi! Oamenilor, priviți înapoi și credeți! Uitați-vă în Scriptură la făgăduința Lui și credeți! Amin.

Să ne mai rugăm o dată. Doamne Isuse, noi suntem în mâinile Tale. Tu ai spus că în aceste zile va fi la fel ca în zilele Sodomei, iar în Ioan 14.12, în timp ce vorbeai cu ucenicii Tăi, ai zis: *„Adevărat, adevărat vă spun că cine crede în Mine va face și el lucrările pe care le fac Eu.”*

În Evrei 1.1-2 scrie: *„După ce a vorbit în vechime părinților noștri prin proroci, în multe rânduri și în multe chipuri, Dumnezeu,*

la sfârșitul acestor zile, ne-a vorbit prin Fiul pe care L-a pus moștenitor al tuturor lucrurilor și prin care a făcut și veacurile.” El este Cuvântul. Noi știm că Duhul a venit peste profeți și a făcut viu Cuvântul vestit de ei pentru acea generație: a blestemat împărați, a adus judecata, i-a salvat pe cei pierduți și a adus dreptatea.

Doamne, Tu ai spus că în aceste zile din urmă va fi la fel ca în zilele Sodomei, iar dacă privim la lumea de astăzi, vedem că este întocmai așa. Astfel, în timp ce Avraam stătea în arșița zilei împreună cu micuța biserică chemată afară, neamurile căldicele și pervertite se apropiau de clipa judecății. În ziua aceea, Avraam a fost vizitat de trei Bărbați.

Doi dintre ei s-au dus la biserica căldicică, la Lot, ca să încerce să-l cheme afară: un Billy Graham modern, fără minuni, care nu face decât să-i orbească prin predicarea Cuvântului. Dar cu Avraam și gruparea lui, care îi simbolizează pe cei aleși, pe cei chemați afară din Sodoma, Biserica adevărată, sămânța adevărată a lui Avraam, a rămas Unul. Și acel Bărbat a întrebat:

„Unde este nevastă-ta, Sara?”

„În cortul de la spatele Tău,” a răspuns Avraam.

„Am să te vizitez din nou la anul pe vremea aceasta și atunci vei avea un fiu.”

Când a auzit aceasta, Sara a râs în sinea ei, dar El a întrebat: „De ce a râs Sara?” Vedeți, deși stătea cu spatele spre cortul în care se afla ea, El știa ce gândea în sinea ei.

Isus din Nazaret, Fiul lui Dumnezeu, ne-a spus în Cuvântul Său: *„Ce s-a întâmplat în zilele lui Lot se va întâmpla aidoma... și în ziua când Se va arăta Fiul omului.”*

Tată, este ciudat că în niciuna din epocile anterioare, nu a fost nici un reformator care să meargă în Sodoma și să aibă numele terminat cu „ham”, până la slujitorul Tău, Billy **Graham**, care lucrează în mijlocul Sodomei.

Te rog să salvezi sămânța lui Avraam care este în seara aceasta aici și s-o umpli cu Duhul preaiubitului Fiu făgăduit. Imediat după ce Dumnezeu S-a manifestat în trup și a făcut acel semn, a venit în scenă fiul făgăduit. Dumnezeule, noi, sămânța lui Avraam, L-am căutat de două mii de ani. Mulți dorm deja în țărâna pământului, pentru că aceasta este a șaptea strajă și așteptăm să auzim în fiecare clipă strigarea: *„Iată, vine Mirele!”*

Tată, ajută-i pe oameni să se trezească și să vadă că acest semn a fost făgăduit din nou chiar înainte de venirea Fiului. Și așa cum odinioară șarpele de aramă l-a simbolizat pe Hristos, venirea fiului făgăduit lui Avraam și semnul venirii lui, simbolizează venirea spirituală a lui Isus Hristos la sămânța împărătească a lui Avraam de astăzi. Împlinește aceasta, Doamne, fiindcă credem în Tine și Te rugăm în Numele lui Isus. Amin.

Înainte de a începe rugăciunea pentru bolnavi, aș vrea să mai spun ceva. Mulți oameni au o impresie greșită cu privire la daruri. Dumnezeu nu îți dă un dar ca să spui: „Am să merg acolo, am să aleg aceasta și apoi am să fac lucrul acela!” Sigur că nu! Așa ceva este greșit. A avea un dar al lui Dumnezeu înseamnă să știi cum să te dai la o parte pe tine însuși, pentru ca Dumnezeu să te poată folosi. Înțelegeți?

Nu chiar aceasta a spus Isus în Ioan 5.19? *„Adevărat, adevărat vă spun că Fiul nu poate face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând; și tot ce face Tatăl face și Fiul întocmai.”* Astfel, El a trecut pe la acea scăldătoare plină de oameni cu tot felul de boli grave și a vindecat un bărbat care avea probabil prostată sau ceva asemănător. De ce? Pentru că *„Fiul nu poate face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând; și tot ce face Tatăl face și Fiul întocmai.”* Și a spus mai spus: *„...Tatăl, care locuiește în Mine, El face aceste lucrări ale Lui.”* (Ioan 14.10).

Aș vrea ca cei care stați aici, să nu îndrăzniți să priviți la vreun om, pentru că Cel la care trebuie să priviți este Hristos! El a făgăduit că în zilele din urmă Se va manifesta într-un trup omenesc, la fel cum a făcut și în zilele Sodomei. Haideți deci, să ne deschidem inimile, să punem deoparte propria noastră gândire și să lăsăm Cuvântul Său să-Și urmeze propriul curs în noi, pentru că atunci vom vedea darurile mărețe ale lui Dumnezeu manifestate în mijlocul nostru prin Duhul Sfânt.

Fiți respectuoși și să nu plece nimeni! Stați liniștiți și rugați-vă! Dacă printre noi este cineva care crede că aceasta este o înșelătorie, îl provoc să vină pe platformă, iar dacă se teme s-o facă, aș vrea să nici nu mai spună ceva împotriva. În Numele

lui Isus Hristos, iau fiecare duh de aici sub controlul meu ca să vă dovedesc realitatea Cuvântului lui Dumnezeu.

Aici este un tablou asemănător cu cel din Ioan 4. Un bărbat și o femeie se întâlnesc pentru prima dată, așa-i? Este posibil ca tu să mă cunoști din ziare sau din auzite, dar eu nu te cunosc. Noi suntem străini unul pentru celălalt, așa cum a fost atunci când Domnul nostru a întâlnit femeia de la fântână: un Bărbat și o femeie s-au întâlnit și au început să discute. Dacă aș proceda ca unii dintre frații noștri, aș spune: „Dumnezeu mi-a dat un dar de vindecare...” Dar știți ce este darul vindecării? Credința în vindecare. Astfel, voi transmiteți credința în vindecare la persoana pentru care vă rugați. Asta-i tot. Adevărul este că fiecare predicator și fiecare creștin ar trebui să aibă darul vindecării, pentru că puterea care te vindecă, Duhul Sfânt, este chiar înăuntrul tău. Tot ce trebuie să faci este să-L lași să lucreze din interior spre exterior. Amin.

Este la fel ca în cazul unui măr. Tu nu trebuie să torni mere în acel copac, ca să-l faci să rodească. De ce? Pentru că el este plantat în pământ, bea apă și aduce la suprafață roade. Ei bine, la fel este cu Duhul Sfânt: El este înăuntrul tău, așa că tot ce trebuie să faci, este să bei din Fântâna inepuizabilă a lui Isus Hristos, iar El aduce la suprafață roadele Sale. Înțelegeți?

Eu stau aici și nu te cunosc, iar Dumnezeu știe că acesta este adevărul. Dacă aș veni, mi-aș pune mâinile peste tine și aș spune: „Soră, te vei face bine,” tu ai putea crede și ar fi în ordine, dar ce s-ar întâmpla dacă ar veni El? Așa s-a procedat demult, în zilele mișcării penticostale, dar acum trăim mai sus, dincolo de penticostali, metodiști sau luterani. Da, noi suntem în timpul venirii Domnului, când lucrarea este făcută chiar de Isus Hristos însuși și ca urmare este desăvârșită. Așa cum piatra de căpătâi a piramidei trebuie să fie atât de perfectă încât să se potrivească cu fiecare piatră, Biserica trebuie să intre în starea în care să poată primi Piatra din capul unghiului, astfel încât să intre în înviere și în răpire.

Crezi aceasta? Crezi că ceea ce îți spun este adevărat? Crezi? Dacă Domnul Isus îmi va spune ceva ce ai făcut, ceva ce nu ar fi trebuit să faci, sau orice altceva,

financiar, personal, etc., vei crede că sunt slujitorul lui Dumnezeu?

Tu ești creștină. Vezi, eu am vorbit cu tine ca să pot intra în legătură cu duhul tău. Înțelegi? Așa a făcut și El la fântână. A intrat în vorbă cu femeia și i-a zis: „Dă-Mi să beau.” Tu ești o creștină, o credincioasă, iar problema pe care o ai este la gât. În spatele gâtului este o tumoare care îți afectează ochii și alte organe, este adevărat? Aceasta este „Așa vorbește Domnul!” Dacă crezi, te vei face bine. Domnul să te binecuvânteze soră. Du-te înainte!

Ce faci, domnule? Nu te cunosc, suntem străini unul pentru celălalt, dar Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci. Dacă aș putea să mă predau destul ca Duhul Sfânt să se folosească de buzele și ochii mei...

Ai visat vreodată un vis? Desigur. Tu visezi când dormi, iar atunci cele cinci simțuri ale trupului sunt inactive. Tu ai un conștient și un subconștient. Conștientul este în minte, iar subconștientul este în suflet. Ca să poți visa este nevoie ca cele cinci simțuri ale trupului să fie inactive, dar când te trezești, îți amintești visul pentru că te impresionează în suflet.

În cazul profețiilor și al văzătorilor, conștientul și subconștientul lucrează împreună, așa că nu este nevoie să doarmă ca să aibă o vedenie, ci sunt treji. Dacă ți-aș spune: „Visează un vis!” nu ai putea face aceasta, așa cum nici eu nu pot avea o vedenie la comandă. Numai Dumnezeu poate face aceasta. Dar eu nu trebuie să dorm ca să văd o vedenie, ci stau aici și văd. Acesta este un dar al lui Dumnezeu, în care conștientul și subconștientul lucrează împreună.

Dacă ești bolnav, iar Isus ar sta aici îmbrăcat în costumul acesta, nu te-ar putea vindeca. Sigur că nu ar putea s-o facă, pentru că El a făcut aceasta atunci când a murit. Dar eu nu știu pentru ce ești aici. Ești un bărbat cam de aceeași vârstă cu mine și ne întâlnim pentru prima dată aici, pe această platformă. Crezi că Dumnezeu poate să-mi descopere ce ai făcut, ce dorești sau ce probleme ai? Și dacă poate să îți spună ce a fost, poate să-ți spună și ce va fi. Crezi aceasta?

Nu vreau să ocup prea mult timp. Tu ai o stare de nervozitate, dar trebuie să te relaxezi, pentru că nu pot face nimic dacă El nu poate să-mi arate. Da, este aici; Lumina Lui este peste tine. Ei bine, domnule, tu nu ești aici pentru tine, ci ai venit pentru fiica ta. Ea trăiește în California și a avut de curând un accident de mașină. Ai venit aici și dorești să mă rog pentru ea, fiindcă este afectată de acel accident. Dă-mi voie să-ți mai spun ceva: accidentul nu a avut loc în California, ci în Texas. Este adevărat? Ea va fi bine. Nu uita aceasta, pentru că am văzut-o mergând bine. Du-te și crede, frate. Dumnezeu să te binecuvânteze.

Ce mai faci, doamnă? Eu sunt un străin pentru tine, nu ne cunoaștem, dar crezi că Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci? Îl crezi? Dacă Duhul Sfânt mi-ar spune despre tine ceva, un lucru despre care știi că nu am cunoștință, te-ar ajuta să crezi? Tu ai multe complicații și probleme, dar cea mai gravă este că stai în fața unei operații pentru extirparea unei tumori pe care o ai în trup. Așa este. Și ai venit aici ca să mă rog pentru tine. Dacă ți-aș spune cum te numești, ai crede că sunt profetul lui Dumnezeu? Doamnă Holman, du-te în drumul tău și bucură-te. Vezi? Dumnezeu să te binecuvânteze. Crede și nu te îndoii.

Ce mai faci, soră? Suntem noi străini unul pentru celălalt, nu ne cunoaștem, așa-i? Tu ești mai tânără decât mine. O, clipă! Vă rog să fiți respectuoși. Duhul Sfânt tocmai a plecat de la femeie și s-a oprit la bărbatul acesta de aici. El are o problemă duhovnicească. Este foarte afectat de ea și nu știe ce să facă. Domnule, crede și te vei face bine. Crezi aceasta? Bine.

Fiți respectuoși. Aici stă o doamnă micuță care se roagă. Dacă crezi, Domnul te va face bine. Noi nu ne cunoaștem, dar tu ai atins Ceva. Desigur, nu pe mine, pentru că ești la șapte metri depărtare de locul unde stau eu. Credința ta te face bine, pentru că L-ai atins pe Isus Hristos.

Nu este El același Isus, Marele Preot care poate fi atins de neputințele noastre? Nu credeți aceasta?

Scuzați-mă, dar trebuie să urmez doar calea pe care merge El. Simt cum încet, încet îmi scad puterile... Știți ce s-a întâmplat atunci când femeia aceea cu scurgerea de sânge s-a atins de Domnul nostru...

Femeia de culoare care stă și se roagă aici, are probleme cu vezica biliară și tensiune mare. Crede, doamnă, nu te lăsa! Amin. Vedeți, credința ei L-a atins imediat.

Doamna de lângă ea are astmă. Dacă crezi că Dumnezeu te va vindeca, o poți primi imediat.

Tu ai în inima ta o mare dorință. Vrei un copil, dar nu poți rămâne însărcinată din pricina unei probleme femeiești de care suferi. Este adevărat? Crezi că Dumnezeu ți-l va da? Dacă Isus Hristos îmi va spune cine ești, vei crede? Ești doamna Lambert. Du-te și crede. Vedeți? Dumnezeule, îngăduie ca ea să primească ceea ce cere în Numele lui Isus Hristos. Amin. Să ai credință.

Domnule, noi suntem străini unul față de celălalt, dar Dumnezeu ne cunoaște pe amândoi. Crezi că Domnul Isus îmi va arăta problemele tale? Tu nu ești de aici, nu ești din Arizona, ci vii din estul îndepărtat, din Michigan. Așa este. Ai tensiune mare, artere sclerozate și probleme cu auzul. Du-te liniștit acasă, pentru că Domnul Isus te face bine. Ai credință în Dumnezeu.

Doamna care stă aici se roagă pentru tatăl ei, care are parkinson. Văd că este umbrit de moarte, dar nu doar de moartea trupului, ci și de cea a sufletului pentru că nu este mântuit. Acesta este adevărul. Crezi că Dumnezeu îl va salva și îl va vindeca? Dacă ai destulă credință să-L atingi pe Isus Hristos, Marele nostru Preot, vei putea primi ceea ce ceri.

Poți să-mi faci o favoare? Pune-ți mâna peste femeia de lângă tine, fiindcă se roagă pentru fratele ei. Da. El este bolnav și alcoolic. Crede și va înceta să mai

bea, apoi se va face bine. „Dacă crezi, totul este posibil.”

Doamna care stă chiar în fața mea cu capul plecat și se roagă, spune: „Îngăduie să fiu eu...” Ea se roagă pentru un prieten care este internat în spitalul de aici și este pe moarte din pricina cancerului. Doamnă Kelly, ridică-te în picioare și primește vindecarea în Numele lui Isus Hristos. Eu nu am văzut-o în viața mea, dar Domnul o cunoaște.

Crezi că Dumnezeu îți poate vindeca problema pe care o ai la inimă? Crezi? Atunci du-te mai departe și spune: „Îți mulțumesc, bunule Dumnezeu.”

Tu te dai foarte greu din pat dimineața, deoarece ești înțepenit din pricina artrozei de care suferi. De mâine nu va mai fi așa, dacă crezi și mergi înainte. Da, domnule.

Tu ai nevoie de o transfuzie de sânge de la Calvar, fiindcă ea îți va vindeca diabetul și orice altceva. Crezi că El poate face aceasta? Ei bine, El te poate vindeca și pe tine, dacă crezi din toată inima.

Vino aici. Tu ești foarte nervoasă, iar din cauza aceasta ai făcut ulcer la stomac. Crezi că Dumnezeu te va vindeca? Aș vrea să-ți arăt ceva, iar pentru aceasta am să-mi dau puțin ceasul jos de pe mână. Tu ești nervoasă, dar ești un suflet bun. Dă-mi voie să-ți iau mâna. Uită-te la mâna mea. Vezi acele vibrații mici care se mișcă pe sub piele? Acela este ulcerul. Dacă nu te mai țin de mâna, nu se mai vede nimic pe mâna mea. Vezi? Dar dacă te prind din nou de mână se văd aceleași vibrații. Aceasta înseamnă că este un ulcer viu. Este ceva care mănâncă țesutul, acest lucru fiind cauzat de starea nervoasă pe care o ai. Ai și probleme femeiești. Aș vrea să vă plecați cu toții capetele. Isus a spus: „În Numele Meu vor scoate draci.” Țineți-vă capetele plecate dacă nu vreți să primiți un ulcer. Înțelegeți? Aș vrea să te uiți la mâna mea. Tată ceresc, lasă ca mila Ta să Se reverse peste această femeie, ca să se facă bine. Ajut-o să creadă și astfel să primească vindecarea în Numele lui Isus.

Eu n-am deschis încă ochii, dar doamna știe că mâna mea a rămas la fel ca înainte. Așa-i, doamnă? Uită-te din nou. Să nu credeți că fac aceasta pentru spectacol, fiindcă nu acesta este motivul, ci o fac ca să vă dovedesc că Isus Se ține de Cuvânt, pentru că El a spus: *„În Numele Meu vor scoate draci.”*

Observi că nu contează cum îmi țin mâna? Este acolo tot timpul. Vezi cum se umflă? Devine tot mai rău. Toată mâna îmi este amorțită până la cot. Acum fii atentă.

Doamne, nu o fac pentru spectacol, ci pentru ca toți să vadă că Cuvântul Tău este viu... Tu nu i-ai vindecat pe oameni numai ca să arăți că ești Dumnezeu, ci ai făcut-o ca să-Ți împlinești Cuvântul. Acesta este motivul pentru care cred că această femeie poate fi eliberată de acest demon.

Satană, ca slujitor al Domnului Isus Hristos, care a triumfat peste toate bolile, te somez s-o părăsești pe această femeie și să ieși din ea.

Cred că acum doamna poate mărturisi că mâna mea nu mai este așa. Spune „Amin” dacă este adevărat. (Sora spune: „Amin!”). A plecat, așa-i? Vezi? Ești vindecată, așa că du-te acasă și mănâncă liniștită.

Vedeți? *„În Numele Meu vor scoate draci.”*

Tu crezi, soră? Crezi că Domnul poate îndepărta această astmă de la tine și să te facă bine? Atunci du-te în drumul tău și spune: „Îți mulțumesc, Doamne Isuse, fiindcă cred din toată inima mea.”

Ce mai faci, domnule? Te-a supărat inima, așa-i? A fost un fel de blocaj cauzat de nervozitate. Acum totul a trecut, așa că du-te mai departe și crede din toată inima. Bine.

Alt stomac cu probleme. Crezi că Isus te face bine? Atunci du-te și spune: „Îți mulțumesc, Doamne Isuse.” Crede. Dacă El poate să-ți spună ce probleme ai, poate să te și vindece, așa-i? Dacă nu ți-aș mai spune nimic, ci mi-aș pune doar mâinile peste tine, ai crede că te-ai vindecat stând pe acel scaun? Atunci spune: „Îți mulțumesc, Doamne!” și bucură-te.

Vino. Crezi că Dumnezeu te-a vindecat de durerea de spate pe care o ai? Bine, atunci du-te mai departe și spune: „Îți mulțumesc, Doamne.” Crede din toată inima.

Domnule, dacă Dumnezeu nu te vindecă, într-o zi vei ajunge gârbov și vei umbla cu cârjă, din pricina artrozei. De ce nu Îl accepți chiar acum? Crezi? Du-te în drumul tău și spune: „Mulțumesc, Doamne!”

Isus îți vindecă spatele și te face bine, crezi aceasta? Bine. Du-te în drumul tău și spune: „Îți mulțumesc, Doamne.”

Vino aici, doamnă. De ce ești speriată. Motivul fricii tale este menopauza. În fiecare zi te simți foarte obosită și nu poți să-ți faci lucrul. Este adevărat? Acum totul este bine. Du-te și bucură-te, pentru că credința ta te face bine.

Un alt caz de nervozitate, doar că tu ai fost nervoasă toată viața. În tinerețe erai cam aiurită, dar acum te simți apăsată tot timpul de ceva. Am dreptate? Dacă crezi că sunt profetul lui Dumnezeu, acest lucru va înceta. Du-te și crede.

Câți dintre voi cred din toată inima? Puneți-vă mâinile unii peste alții, fiindcă însărcinez pe fiecare bărbat și femeie, în Numele lui Isus din Nazaret, să își pună mâinile peste cel de lângă el sau ea.

Dacă o parte a Cuvântului este adevărată, înseamnă că tot Cuvântul este

adevărat, iar Isus Hristos a spus: „*În Numele Meu vor scoate draci!*” Cuvântul Lui deosebește gândurile și simțirile inimii.

El a mai spus: „...*Își vor pune mâinile peste bolnavi și bolnavii se vor însănătoșa.*” Toți credincioșii de aici să spună „Amin” la aceasta. (Adunarea spune: „Amin!”). Înseamnă că sunteți credincioși. Rugați-vă peste cei ce și-au pus mâinile peste voi, fiindcă și ei vor face la fel. Haideți să ne rugăm împreună și să-l biruim pe vrăjmaș, prin Numele Domnului Isus, astfel încât fiecare persoană să plece de aici vindecată.

Dumnezeule Atotputernic, Autorul Vieții și Dătătorul tuturor darurilor bune, Te rog să trimiți binecuvântările Tale peste acest popor. Satană, ai pierdut bătălia! Isus Hristos este aici și El este Același ieri, azi și în veci.

Creștinii și-au pus mâinile unii peste alții și se roagă rugăciunea credinței, pentru că Tu ai spus: „*Aceste semne îi vor urma pe cei ce vor crede...*” Ei au întărit cu „Amin” cuvintele Tale, pentru că le cred din toată inima și urmează întocmai porunca Ta: „*Își vor pune mâinile peste bolnavi.*”

Satană, ești biruit! Ieși afară din ei în Numele lui Isus Hristos! Părăsește și locul acesta în Numele lui Isus Hristos!

Credeți din toată inima că după ce un bărbat sau o femeie și-a pus mâinile peste voi și s-a rugat cu credință, sunteți eliberați de orice boală și nu mai trebuie să vă gândiți la ea. Acceptați vindecarea în Numele lui Isus Hristos și stați neclintiți pe aceasta. Amin și Amin. Ridicați-vă mâinile și laudați-L pentru că totul este bine. Amin.

- Amin -